

Divadlo v Dlouhé uvádí českou premiéru inscenace pro děti a jejich dospělé podle knižního bestselleru Aleny Kastnerové **O líné babičce**.

Alena Kastnerová, Jan Borna

[O líné babičce](#)

Návod na to, jak se nebát (plnit si své sny) a užívat si (života)!

Režie Jan Borna a Miroslav Hanuš

Spolupráce na scénáři a dramaturgie Ilona Smejkalová **Scéna** Jaroslav Milfajt **Kostýmy** Hana

Fischerová **Animace** Vojtěch Žák

Aranžmá a hudební nastudování Milan Potoček

České texty zahraničních písní Miroslav Hanuš

Hrají, zpívají, tančí a v různých rolích vystupují I. Lokajová, L. Veliká, M. Veliký, P. Tesař, J. Meduna, T. Turek, M. Matejka, M. Doležalová, Č. Koliáš a JARMILA VLČKOVÁ jako Babička

Většina babiček jsou elegantní upravené staré dámy, které mají doma vždy pečlivě uklizeno a vzorně napečeno. Nebo to jsou roztomilé stařenky, co kdykoliv ochotně pohlídají vnoučata. Babička z naší inscenace je ale úplně jiná – neuklízí, nepeče, nevaří a občas ani nehlídá děti! I když je má ráda. Ona si totiž plní sny, které celý život střádala do starého škapulíře. Nic pro ni není problém! Zalétat si balónem? Prima! Naučit se potápět? Proč ne! Vylézt na osmitisícovku? Skvělé!!! Tahle babička totiž zvládne úplně všechno! A možná díky ní přijdete i Vy na spoustu vlastních přání, která si začnete plnit.

Česká premiéra 23. listopadu 2013

Výběr titulu upřesňuje **Miroslav Hanuš**, který se vedle režie podílel i na scénáři: „*Po těžkém dramaturgickém tápání, kdy jsme původně hledali titul pro dospělé, jsme přes velká světová dramata nakonec došli k pohádce. Jedním z důvodů bylo i to, že letos po sedmnácti letech skončilo uvádění titulu Kdyby prase mělo křídla a my jsme si uvědomili, že se nám po tomto druhu hudební inscenace pro děti vlastně stýská. Tvorba pro děti je zčásti naše povinnost, a je to i naše radost. Původním dramaturgem je vlastně jedna malá holčička, kamarádka mé dcery, která jí knížku Aleny Kastnerové přinesla s tím, že jí to mám číst. Já jsem poslechl a úplně jsem se nadchl. Přinesl jsem ji Janu Bornovi a on se nadchl také. Líbí se nám, že to je knížka vtipná, moderní, a přitom pohádková, dětská a zároveň má i vážný rozměr, protože hlavní postava na konci umře. Ale je to tak krásně napsané, že i pro děti z toho plyne, že smrt je normální, že patří k životu. A to nám přišlo strašně důležité. Od začátku jsme věděli, že to bude s písněmi, nejen proto, že k tomu máme disponovaný soubor. Princip knihy i naší inscenace spočívá v tom, že Babička jde do důchodu a rozhodne se, že nebude ten typ babičky, co otročí svým dětem. Myslí si, že už jim dala dost, celý život pracovala a teď nastal čas pro ni. Ze starého škapulíře postupně ve spolupráci s publikem losuje jednotlivá přání, která si do něj celý život ukládala, a ke každému splněnému snu si pustí jednu hudební „pecku“. Z našich mnoha debat a sporů nám nakonec vyšla Babička řekněme rocková. Písně jsem nově česky otextoval, do takového dětsko-poetického ladění, ale tak, aby potěšily i dospělé. Pro dospělé je i rovina inscenace, která pojednává o odvaze nechat si kousek života jenom pro sebe, neotročit svým bližním bezezbytku, ale vstát a něco zkusit.“*

Titulní roli „líné“ Babičky, která vlastně vůbec není líná, hraje **Jarmila Vlčková**, bývalá členka královéhradeckého Divadla DRAK. „Jan Borna mi volal na jaře, a když řekl, že mi nabízí hlavní roli v Divadle v Dlouhé, tak se mi v prvním okamžiku zastavilo srdce. Vzápětí jsem to ale odmítla, protože bydlím v Hradci Králové a hraju divadlo pro děti na zájezdech a po školkách. Pak mě ale moje dcera i kolegyně přesvědčily, že taková nabídka se neodmítá, a já jsem ráda zavolala zpátky a roli vzala. A jsem moc ráda, že jsem se k tomu odhodlala, protože tak, jak si Babička plní svá přání, tak i já si vlastně touto rolí plním svůj sen. Už jsem asi patnáct let na volné noze a hraju sama a mým snem bylo ještě jednou si zahrát s ansámblem za zády a mít husí kůži, když hraje závěrečná písnička. A Divadlo v Dlouhé byla moje vysněná meta...“

